

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0630262 Finngrundet Västra banken

och

SE0630263 Finngrundet Norra banken

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. ALLMÄNT OM NATURA 2000 OCH BEVARANDEPLANER.....	3
1.1 NATURA 2000	3
1.2 BEVARANDEPLANER	3
1.3 TILLSTÅNDSPLIKT OCH SAMRÅD	3
2. BEVARANDESYFTE.....	4
2.1 PRIORITERADE BEVARANDEVÄRDEN.....	4
2.2 MOTIVERING.....	5
2.3 PRIORITERADE BEVARANDEÅTGÄRDER	5
2.4 INGÅENDE NATURTYPER ENLIGT ART- OCH HABITATDIREKTIVET	5
2.5 BEVARANDEMÅL	5
3. OMRÅDESBESKRIVNING	7
3.1 ALLMÄN OMRÅDESBESKRIVNING	7
3.2 BEVARANDEVÄRDEN SOM INTE ÄR UTPEKADE FÖR OMRÅDET	8
4. BESKRIVNING AV NATURTYPER OCH ARTER.....	9
4.1 NATURTYPER.....	9
4.1 ARTER	10
5. HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA OMRÅDET NEGATIVT.....	10
5.1 NATURTYPER.....	11
6. BEVARANDEÅTGÄRDER.....	12
6.1 OMRÅDESSKYDD	12
6.2 SKÖTSELÅTGÄRDER.....	12
7. BEVARANDESTATUS IDAG.....	12
7.1 BEVARANDESTATUS FÖR OMRÅDET	12
7.2 BEVARANDESTATUS FÖR ARTER OCH NATURTYPER	13
8. ÖVERVAKNING OCH UPPFÖLJNING	13
9. REFERENSER.....	14
10. KARTOR	15
KARTOR.....	15

1. Allmänt om Natura 2000 och bevarandeplaner

1.1 Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom nätverket av områden säkerställs naturvärden inför framtiden. Varje land är skyldigt att bevara värdena i sina utpekade områden. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

1.2 Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan (eller skötselplan) med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Även hot mot Natura 2000-området och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplanen fastställs av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den är ett så kallat "levande dokument". Det gör det möjligt för alla att bidra med ny kunskap och synpunkter, kontakta gärna Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument, för formell reglering av t ex skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skyddsbeslut för naturreservat. Reglerna enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller i Natura 2000-områden.

1.3 Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Namn:	Finngundet - Västra banken och Finngundet - Norra banken
Områdeskod:	SE0630262 och SE0630263
Områdestyp:	SCI (Art- och habitatdirektivet)
Regeringbeslut, historik:	pSCI: 2011-05 SCI: 2013-11
Bevarandeplanen fastställd:	2016-02-08
Områdets totala areal:	8315 ha, respektive 1338,2 ha
Naturvårdsförvaltare:	Länsstyrelsen
Kommun:	Västra banken ligger i Sveriges ekonomiska zon (EEZ) och delvis i Gävle/Älvkarleby kommun. Norra banken ligger i EEZ.
Markägare:	-
Nyttjanderätter:	Svenska staten har suveräna rättigheter i syftet att undersöka, utvinna, bevara och förvalta naturtillgångarna inom området samt utfärda vissa lagar.
Lägesbeskrivning:	Västra banken ligger delvis i EEZ och delvis inom Sveriges territorialhav vid gränsen mellan Gävleborgs län/Gävle kommun och Uppsala län/Älvkarleby kommun ca 45 km nordost om Gävle. Norra banken ligger utanför territorialgränsen i Sveriges ekonomiska zon (EEZ), ca 65 km nordost om Gävle.

2. Bevarandesyfte

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller Art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

2.1 Prioriterade bevarandevärden

I de båda Natura 2000-områdena Finngundet - Norra banken och Västra banken är de prioriterade bevarandevärdena att upprätthålla gynnsam bevarandestatus för den ingående

naturtypen rev. För naturtypen innebär detta att utbredningsområdena bevaras, att viktiga strukturer och funktioner bibehålls och att populationerna för naturtypens typiska arter bibehålls.

2.2 Motivering

Finngrundet – Norra och Västra banken ligger på gränsen av Sveriges ekonomiska zon (EEZ) och är två av ett fåtal utsjöbankar i Södra Bottenhavet. De grunda partierna med hårt substrat ger gynnsamma betingelser för bottenfast vegetation. Dessa områden hyser välutvecklade bälten av tång som i sin tur ger skydd och mat åt många djur. Bankarna har även stora populationer av tånglake och strömming. Bevarande av områdena är motiverat för att främja ett hållbart nyttjande av marina resurser och för att bibehålla viktiga ekosystemfunktioner i södra Bottenhavet. Den rika vegetation gör att området har ett stort värde som lekplats för fisk och födosöksområde för fåglar och gråsäl.

2.3 Prioriterade bevarandeåtgärder

Det finns i dagsläget inte något behov av aktiva skötselåtgärder för någon av de två Natura 2000-områdena. Naturtypen Rev ska få utvecklas fritt utan störningar.

2.4 Ingående naturtyper enligt Art- och habitatdirektivet

I tabell 1 a och b anges de naturtyper som anmälts inom de båda områdena. Arealerna är fastställda i regeringsbeslut.

Tabell 1a. Finngrundet Västra banken. Ingående naturtyper enligt Art- och habitatdirektivet

Kod	Naturtyp	Anmäld areal	
		Areal (ha)	Andel (%)
1170	Rev	8183	98,4

Tabell 1b. Finngrundet Norra banken. Ingående naturtyper enligt Art- och habitatdirektivet

Kod	Naturtyp	Anmäld areal	
		Areal (ha)	Andel (%)
1170	Rev	1338,2	100

2.5 Bevarandemål

1170 Rev

Areal

Bevarandemålen för båda områdena är att de utpekade reven ska bibehålla sina arealer; 1338,2 ha respektive 8183 ha.

Struktur och funktion

Naturtypen är huvudsakligen fri från skador p.g.a. mänsklig påverkan (orsakat av t.ex. trålsår, ankarkättingar, fiskeredskap, sprängningar eller muddring).

Reven har en naturlig struktur och zonerings och området uppvisar en god ekologisk status enligt Havsmiljödirektivet med avseende på övergödning.

Typiska arter

I naturtypen förekommer typiska arter och egna indikatorarter såsom exempelvis tånglake (*Zoarces viviparus*), torsk (*Gadus morhua*) och strömming/sill (*Clupea harengus*).

Makroalgshabitaten (*Fucus vesiculosus*, *F. radians*) är täta och välmående och täcks inte av eutrofieringsgynnade fintrådiga alger (epifyter, ej *Ceramium*).

Förekommande typiska arter uppvisar en god tillväxt och området fortsätter att hysa en god förekomst av livsmiljöer för alla livsstadier som gynnar lek, uppväxt och födosök etc. Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna sker. (Fler typiska arter listade i tabell 4, s. 10).

3. Områdesbeskrivning

3.1 Allmän områdesbeskrivning

Finngrundet Norra och Västra bankarna ligger utanför territorialgränsen i Sveriges ekonomiska zon ca 50 km rakt österut från kusten vid Axmar (i Gävle kommun). Natura 2000-områdena är klassade som opåverkade med höga naturvärden.

Båda områdena utgörs av utsjöbankar, vilket är ett grundområde ute till havs som är omgivet av djupare vatten och därmed avskilt från de grunda kustområdena. Utsjöbankar fungerar ofta som refugier för organismer som tidigare varit vanliga i grundare, opåverkade kustnära områden, men som där försvunnit eller minskat på grund av störningar och föroreningar. Det stora avståndet till fastlandet och därmed industrier och flodmynningar ger en låg partikelhalt, vilket bidrar till att vattnet ofta är klarare vid utsjögrunden än inne vid land. Det ökade siktdjupet gör att ljuset kan tränga längre ned i vattenmassan och därmed möjliggör en djupare utbredning av vegetationen än vid kusten.

Västra banken och Norra banken (vid undersökningen kallad Mittbanken) undersöktes i juli 2007 av Marine Monitoring AB (Hammar m.fl., 2007). De båda bankarna bedömdes vara väldigt lika varandra. De båda bankarnas botten utgörs av en mosaik av berghällar, block, sten och grus, med ökande inslag av sandbotten i djupare områden. Speciellt i de grundaste delarna finns mycket block och sten, som utgör substrat för alger och fastsittande djur. Fem fastsittande djurarter hittades på Finngrunden: blåmussla (*Mytilus edulis*), tångbark (*Electra crustulenta*), slät havstulpan (*Balanus improvisus*) och brackvattenhydroiderna *Laomedea laveni* och *Cordylophora caspia*. En stor del av de djur som hittats på grunden är också direkt knutna till förekomsten av alger. Detta gäller tångmärlor (*Gammarus sp.*), tånggråsugga (*Idotea baltica*), schackmönstrad snäcka (*Theodoxus fluviatilis*), oval dammsnäcka (*Radix balthica*) och pungräka (*Mysidacea*).

Den goda förekomsten av hårdbotten bidrar till en frodig algflora (med totalt 12 taxa på Norra banken och 14 taxa på Västra banken). Algsamhället uppvisade en tydlig zonerings i djupled. Välutvecklade bälten av blåstång (*Fucus vesiculosus*) och smaltång (*Fucus radicans*) återfinns ner till 10 meters djup. Förekomsten av tång indikerar ett högt naturvärde. Några andra brunalger som dominerar samhället är molnslick (*Ectocarpus siliculosus*), trådslick (*Pilayella littoralis*), ishavstofs (*Sphacelaria arctica*) och smalskägg (*Dictyosiphon foeniculaceus*). Några av rödalgern som finns i området är ullsleke (*Ceramium tenuicorne*), rödris (*Rhodomela confervoides*) och rödplysch (*Rhodochorton purpureum*). På Norra banken hittas även rosendun (*Aglaothamnion roseum*) och fjäderslick (*Polysiphonia fucoides*). Den vanligaste grönalgen i områdena är grönslick (*Cladophora glomerata*).

Provfisken har gjorts vid Finngrunden vid ett flertal tillfällen och beskrivs i flera rapporter (Naturvårdsverket (2010), Nikolopoulos A, Wikström S (2007), Wpd (2009), Wpd (2009b)). Alla tre undersökta grund (Norra, Västra och Östra banken) uppvisade generellt stora likheter med varandra vad gäller artsammansättning. (Analyser som gjorts visade i flera fall att djup var en bidragande förklaringsfaktor till både skillnader och likheter i fångst både mellan de separata bankarna men även inom ett och samma område.) De talrikaste arterna på

Finngrunden var strömming (*Clupea harengus*), tånglake (*Zoarces viviparus*) och skarpsill (*Sprattus sprattus*). En stor andel liten icke könsmogen strömming vid provfiske i augusti månad tyder på att Norra och Västra banken utgör uppväxtområden för denna art. På alla tre grunden har stora mängder av könsmogen strömming påträffats i maj månad, vilket tyder på att strömmingen leker vid bankarna. Övriga arter som observerades var rötsimpa (*Myoxocephalus scorpius*), hornsimpa (*Trigloporus quadricornis*) och skrubbskädda (*Platichthys flesus*). Med ett fåtal individer per art har även förekomst av abbore (*Perca fluviatilis*), mindre havsnål (*Neophis ophidion*), nors (*Osmerus eperlanus*), näbbgädda (*Belone belone*), storspigg (*Gasterosteus aculeatus*) samt torsk (*Gadus morhua*) påträffats.

Av de större däggdjuren hittar man gråsäl (*Halichoerus grypus*) som födosöker i området (Stål 2007). Vikare och tumlare kan förekomma i området men har inte påträffats vid inventeringen 2007.

Finngrunden har bedömts ha nationell betydelse för rastande/övervintrande sjöfåglar och troligen speciellt för rastande flyttfåglar på våren. Under vår och höst passerar minst en miljon flyttfåglar över området. Under vårflytten är det framför allt sädgäss (*Anser fabalis*) och sångsvanar (*Cygnus cygnus*) som har sin sträckning över banken. Bankarna hyser också den nordligaste någorlunda täta beståndet av övervintrande alfåglar (*Clangula hyemalis*) de år området är isfritt. Några arter som födosöker i området är lommar (*Gavia arctica* och *Gavia stellata*), ejder (*Somateria mollissima*) och tobisgrissla (*Cephus grylle*).

3.2 Bevarandevärden som inte är utpekade för området

Rödlistade arter

Av de fiskar som finns runt Finngrunden är torsken med på rödlistan (Artdatabanken 2015) och ett antal rödlistade fåglar passerar området under sin flytt. (Green 2007, Naturvårdsverket 2010). Tabell 2.

Tabell 2. Rödlistade arter.

Svenskt namn	Vetenskapligt namn	Hotkategori
Fåglar (*rastar eller övervintrar i området)		
Alfågel*	<i>Clangula hyemalis</i>	Starkt hotad (EN)
Ejder	<i>Somateria mollissima</i>	Sårbar (VU)
Myrspov	<i>Limosa lapponica</i>	Sårbar (VU)
Silltrut	<i>Larus fuscus</i>	Nära hotad (NT)
Smålom*	<i>Gavia stellata</i>	Nära hotad (NT)
Svärta	<i>Melanitta fusca</i>	Nära hotad (NT)
Sädgås	<i>Anser fabalis</i>	Nära hotad (NT)
Fiskar		
Torsk	<i>Gadus morhua</i>	Sårbar (VU)

Speciellt värdefulla arter

Flera av fågelarterna som är utpekade i EU:s fågeldirektiv passerar Finngrunden under sin flytt, Tabell 3. Från de listade arterna i art- och habitatdirektivet förekommer gräsäl i området.

Tabell 3. Ingående arter enligt fågeldirektivet samt art- och habitatdirektivet.

Artkod	Svenskt namn	Vetenskapligt namn
A001	Smålom	<i>Gavia stellata</i>
A002	Storlom	<i>Gavia arctica</i>
A017	Storskarv	<i>Phalacrocorax carbo</i>
A038	Sångsvan	<i>Cygnus cygnus</i>
A039	Sädgås	<i>Anser fabalis</i>
A043	Grågås	<i>Anser anser</i>
A045	Vitkindad gås	<i>Branta leucopsis</i>
A053	Gräsand	<i>Anas platyrhynchos</i>
A063	Ejder	<i>Somateria mollissima</i>
A066	Svärta	<i>Melanitta fusca</i>
A069	Småskrake	<i>Mergus serrator</i>
A149	Kärrensnäppa	<i>Calidris alpina</i>
A157	Myrspov	<i>Limosa lapponica</i>
A179	Skrattmåås	<i>Larus ridibundus</i>
A182	Fiskmåås	<i>Larus canus</i>
A183	Silltrut	<i>Larus fuscus</i>
A194	Silvertärna	<i>Sterna arctica</i>
1364	Gräsäl	<i>Halichoerus grypus</i>

4. Beskrivning av naturtyper och arter

4.1 Naturtyper

Naturtyp: 1170 Rev

Definition:

Geologiska och/eller biologiska bildningar förekommande på hård- eller mjukbottnar. Reven är topografiskt avskilda genom att de höjer sig över havsbotten i littoral och sublittoral zon. Revmiljön karaktäriseras ofta av en zonerings av bentiska samhällen av alg- och djurarter samt konkretioner och korallbildningar. Musselbankar ingår i naturtypen om dessa har en täckningsgrad överstigande 10%. Rev avgränsas mot omkringliggande botten där revbildningen övergår med mer än 50% i mjukbottenytan samt där biogena bildningar understiger 10% av täckningsgraden. Rev avgränsas mot terrestra habitat vid medelvattenståndet.

Exempel på ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- God vattenkvalitet.
- Liten eller ringa sedimentation.

- Låg påväxt av fintrådiga alger.
- Strukturer av sten eller biologisk bildning som musselbankar.
- Intakt zonerings av bentiska växtsamhällen med hög primärproduktion.
- Artrik fisk- mjuk- och hårbottenfauna.
- Täta och välmående *Fucus*-bälten (smal- och blåstång). Variation av vegetationen orsakad av isens rörelser vintertid kan förekomma.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i habitatet.

Exempel på typiska arter för naturtypen:

Tabell 4. Typiska arter för naturtypen rev som förekommer i områdena.

Svenskt namn	Vetenskapligt namn
Alger	
Ullsleke	<i>Ceramium tenuicorne</i>
Sudare	<i>Chorda filum</i>
Bergborsting	<i>Cladophora rupestris</i>
Ishavsrödbladd	<i>Coccolytus truncatus</i>
Smalskägg	<i>Dictyosiphon foeniculaceus</i>
Blåstång	<i>Fucus vesiculosus</i>
Fjäderslick	<i>Polysiphonia fucooides</i>
Rödris	<i>Rhodomela confervoides</i>
Krulltrassel	<i>Stictyosiphon tortilis</i>
Blötdjur	
Blåmussla	<i>Mytilus edulis</i>
Fiskar	
Torsk	<i>Gadus morhua</i>
Strömming/Sill	<i>Clupea harengus</i>
Tånglake	<i>Zoarces viviparus</i>

För en komplett artlista över de arter som räknas som typiska och/eller karaktärsarter för naturtypen, se Naturvårdsverkets vägledning för naturtypen Rev, 1170 (Naturvårdsverket, 2011).

4.1 Arter

Inga arter är anmälda för området enligt art-och habitatdirektivet eller fågeldirektivet.

5. Hotbild – vad kan påverka området negativt

Vid beskrivandet av saker som kan skada de utpekade naturvärdena i ett område kan endast nu kända problem belysas. Det är viktigt att ha i åtanke att nya hot troligen kommer att identifieras i framtiden. De hot som är av global karaktär t.ex. klimatförändringar och

atmosfäriskt spridna miljöbelastningar kan inte lösas genom områdets skötsel utan måste lösas genom mer övergripande beslut och åtgärder. I övervakningsarbetet är det viktigt att i mån av resurser redovisa hur de globala problemen utvecklas på såväl objekts- som länsnivå. Tyngdpunkten för hotbilden av varje enskilt Natura 2000-område ligger främst på lokala hot från landskaps- till artnivå.

Att en verksamhet är angiven som ett exempel på potentiellt hot behöver inte nödvändigtvis betyda att den inte kan finnas parallellt med ett Natura 2000-område. Däremot krävs extra uppmärksamhet för dessa verksamheter. Hur och var i området verksamheten utförs och vilken hänsyn som tas kan vara avgörande för om verksamheten påverkar området på ett betydande sätt eller inte, d.v.s. är tillståndspliktig eller inte. För t.ex. vindkraftsetablering kan en viss vägledning fås från EU-kommissionen (2010).

5.1 Naturtyper

Tabell 5 . Exempel på potentiella hot för de ingående naturtyperna.

Naturtyp	Potentiella hot
1170 Rev	<ul style="list-style-type: none"> • Exploatering t.ex. sandtäktverksamhet, sprängning eller uppförande och drift av vind-/vågkraftverk. • Förändrade strömförhållanden. • Ökad sedimentation av organiskt material kan ge upphov till syrebrist på bottenarna. • Ökad erosions- och sedimentationsmönster på grund av tex fartygstrafik. • Svall från fartyg. • Överfiske. • Fiske med redskap som skadar bottenarna och användning av icke selektiva fiskeredskap som hotar den biologiska mångfalden. • Övergödning. • Drivande algmattor. • Främmande arter. • Utsläpp av olja och kemikalier.

Verksamheter som påverkar bottenstrukturen direkt eller indirekt (som t.ex. förändrade strömförhållanden, vågpåverkan eller sedimentomflyttningar) kan utgöra ett hot mot den ingående naturtypen. Exempel på verksamheter är muddring, sprängning, dumpning och sandsugning. Ytterligare ett hot är exploatering som innebär minskad yta av habitattyperna, som exempelvis vind-/vågkraftverk.

Intensiv båttrafik som passerar över grunda delar av banken orsakar fysisk erosion av bottenmiljön och kan påverka zonerings. Större fartyg kan genom strömbildning orsaka bottenerosion ner till tjugo meters djup. Med en intensiv trafik är risken stor att fåglar och gråsäl inte kan ha ett naturligt beteende. Fiske med bottentrål leder till fysiska skador på habitatet. Intensivt fiske och stora bifångster kan leda till att flera fiskarter påtagligt minskar. Detta kan i sin tur medföra att den ekologiska balansen rubbas. Bifångst av sjöfågel kan leda till att vissa arter påtagligt minskar. För de flesta marina naturtyper är övergödning ett hot,

eftersom siktdjupet minskar och därmed påverkar artsammansättningen genom att bottarna täcks av ettåriga alger. Övergödning leder även till uppkomsten av drivande algmattor (oftast fintrådiga alger). Algmattorna kan ge upphov till syrgasbrist, utsöndra giftiga substanser, hindra fisk att söka föda samt hindra evertebrater med planktoniska larvstadier från att bottenfälla.

Främmande arter som avsiktligt eller oavsiktligt förs in till Östersjön kan medföra påtaglig skada på existerande ekosystem genom att inhemska arter kan försvinna och ersättas av mer konkurrenskraftiga arter. Ett annat hot för marina habitat är utsläpp av olja och kemikalier. Ett oljeutsläpp kan medföra att rastande och övervintrande fåglar dödas. Sjunker oljan och kemikalierna till botten finns även risk att habitaterna, fisk och bottenlevande arter allvarligt skadas (Naturvårdsverket, 2011).

6. Bevarandeåtgärder

6.1 Områdesskydd

Finngrundet - Västra banken och Finngrundet - Norra banken är som Natura 2000-områden skyddade enligt miljöbalken. Alla verksamheter och åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka Natura 2000-området negativt är tillståndspliktiga enligt 7 kap 28 a § miljöbalken. Inget ytterligare skydd av området är aktuellt i dagsläget.

6.2 Skötselåtgärder

Naturtypen rev (1170) ska bevaras intakt och tillåtas att utvecklas fritt, vilket innebär att inga aktiva skötselåtgärder ska vidtas. Dessa åtgärder kan komma att justeras om det visar sig behövas mer aktiva skötselåtgärder för att bibehålla värdena.

Åtgärder som marina naturtyper är i behov av på en större skala är främst åtgärder som inriktar sig på att minska övergödning och giftutsläpp. Det är också viktigt att exploateringen av kustmiljön minskas och att områdesskyddet utökas.

7. Bevarandestatus idag

7.1 Bevarandestatus för området

Hela området är inte inventerat med den detaljeringsgrad som krävs för att avgöra om bevarandemålen är uppfyllda. Därför kan inte bevarandestatusen bedömas för naturtypen/området. Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus bedöms dock finnas.

7.2 Bevarandestatus för arter och naturtyper

Tabell 6. Bevarandestatus hos ingående naturtyper och arter

Naturtyp	Bevarandestatus
1170 Rev	Ej bedömd

I den nationella samlade bedömningen av naturtyper och arters bevarandestatus som gjordes 2013 har naturtypen rev (1170) bedömts som otillräcklig, främst på grund av bristande vattenkvalitet samt påverkan från fiske och exploatering. (Wenche Eide (red.) 2014).

Rev; Marin baltisk region (nationell bedömning 2013):

Utbredning: gynnsam

Förekomstareal gynnsam

Kvalitet: otillfredsställande

Framtidsutsikter: otillfredsställande

Samlad bedömning: otillräcklig

8. Övervakning och uppföljning

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

1170 Rev

- Naturtypernas utbredning följs upp vid eventuell förändring av ytan orsakad av exploatering eller annan verksamhet, exempelvis med hjälp av multibeam scanning.
- Förekomst av trålning i området följs upp genom VMS data som registreras och tillhandahålls av Havs- och vattenmyndigheten.
- Koncentrationerna av kväve och fosfor i utsjövatten (indikator 5.1B) och siktdjup i utsjövatten (indikator 5.2D) följs upp nationellt inom Övervakningsprogram för Havsmiljödirektivet.
- Vart 6:e år kartläggs utbredningen av makrovegetationen. Förekomst och djuputbredning av de typiska arterna för habitatet utvärderas på biogeografisk nivå. Även påväxtgraden av fintrådiga alger noteras. Med hjälp av de typiska arterna erhålls en bild av eutrofieringssituationen, samt effekt av eventuell grumling av vattenmassorna orsakad av båttrafik eller dylikt.

9. Referenser

- Green M, Nilsson L (2007), Rastande och flyttande fåglar vid Finngrunden 2007, En förstudie inför etablering av vindkraftverk till havs, Lunds Universitet.
- Hammar L, Andersson S, Asplund M (2007), Bentisk inventering - underlagsrapport för vindkraftsprojektering vid Finngrunden, Marine Monitoring AB.
- EU-kommissionen (2010), Guidance document – Wind energy development and Natura 2000, oktober 2010.
- Naturvårdsverket (2011), Vägledning för svenska naturtyper i habitatdirektivets bilaga 1. Rev. NV-04493-11
- Naturvårdsverket (2010), Undersökning av utsjöbankar. Inventering, modellering och naturvärdesbedömning. Rapport 6385. ISBN 978-91-620-6385-6.
- Nikolopoulos A, Wikström S (2007), Provfiske av demersal fisk vid Finngrunden maj och augusti 2007, AquaBiota water research, Rapport 2007-02.
- Stål J (2007), Analys av sälförekomst vid Finngrundet, Marine Monitoring AB, ISBN 91-970179-1-4.
- Wenche Eide (red.) 2014, Arter & naturtyper i habitatdirektivet – bevarandestatus i Sverige 2013, Artdatabanken SLU, Uppsala
- Wpd (2009a), Vindkraftpark Finngrunden, Miljökonsekvensbeskrivning.
- Wpd (2009b), Vindkraftpark Finngrunden, Bilagor till Miljökonsekvensbeskrivning - Del 1.

10. KARTOR

Kartor

Information om naturtyper och arter i ett enskilt område finns i kartverktyget Skyddad natur. Gå in på Naturvårdsverkets hemsida och sök på ”kartverktyget skyddad natur”. När du kommit in i kartverktyget så söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information.

Karta över naturtyper hittas efter sökning av område, gå till fliken Kartskikt, avmarkera allt och under Naturtypskarteringar lägg till Natura naturtypskartan (NNK) och välj Naturtyper (ytor), Naturtyper (linje) och Naturtyper (punkter).

Det går också att ladda ner naturtypskartan som shapefiler på följande adress: <http://gis-services.metria.se/nvfeed/atom/nnk.xml>

